Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

FORÆLDREBLADET

HELSINGØR LILLE SKOLE

Nr. 7 Maj 1964

Apropos generalforsamlingen.

I ærværdige foreninger med en strengt formalistisk bestyrelse og ditto medlemmer, plejer formanden at udsende den obligate årsberetning skriftligt i god tid inden den årlige generalforsamling. Den plejer at være udførlig, således at man på selve generalforsamlingen kan nøjes med at kort resumere hovedpunkterne. Jeg tror jeg vil gøre lige det modsatte. Formalisme skulle vel ikke være det der karakteriserede os mest?
I parentes bemærket: Hvordan er det med kontakten mellem bladet og vore forældre? Er det de samme forældre som sjældent viser sig på skolen som måske ikke læser bladet, eller er det netop dem der læser det for på denne måde at følge bedre med? Her ville det være sjovt og måske også nyttigt at foretage en gallupundersøgelse.
Den første halvdel af det sidst forløbne år var præget af stor aktivitet både fra forældrekredsens side og fra bestyrelsens. Det være sig både i praktisk, manuell henseende, og i pædagogisk.
Den sidste halvdel har været en mere vegetativ periode for begges vedkommende. De foreløbige resultater af alle de tanker og planer, som hele skolen har affødt lige fra starten, har vi nu på en vis måde, mere og mindre bevidst, givet lov til at festne sig og modnes. Man har sat sig ned for at puste lidt, og for at se tingene køre. Det er nyttigt med en grotid.
Men nu skal det tages fat igen, der ligger mange ting og venter på en debat og mange opgaver vinker forude og det må vi håbe der altid vil gøre. Den dag vi standser op og siger: se så, nu er vi færdige, er der noget galt!

På gensyn til generalforsamlingen den 1-6.

Lise.

De penge, de penge!

På utallige opfordringer - en vending som ofte bruges fo at påkalde opmærksomhed om en sag, der forlængst har mistet almen interesse - skulle jeg her fremkomme med nogle økonomiske betragtninger.

Det kan godt være, at en hel del nu vil springe fra, enten fordi de ikke har lyst til at bruge deres tid på noget så kedsommeligt, eller fordi de lever i en tryg forvisning om, at det er en sag, som den fremragende styrelse nok skal vide at klare - om fornødent med forsynet og Kvolsbjergs hjælp! Jeg vil gerne advare mod denne fatalistiske indstilling. Som bekendt skal vi snart have generalforsamling (det fremgår af skolekalenderen, at de skulle blive mandag den 1. juni), og den barske økonomis virkelighed, som forældrene vil møde ved den lejlighed, skulle nødig ramme forældrene altfor uforberedte. Overvi derfor uvilje og magelighed og læs videre. Jeg skal nok skåne Dem for en masse tal, men de kan jo ikke helt undgås, når man snakker økonomi.

Problemer er der nemlig stadig nok af, og jeg vil gerne i al korthed gøre opmærksom på et par af dem, så man ved hvad man kan vente sig. En gennemgang af regnskabet for sidste år og budgettet for det kommende bliver der ikke tale om, begge dele vil først kunne foreligge i midten af maj, men det forhindrer ikke, at vi kan have vore for nemmelser. Dem har vi haft i lang tid, og det bliver til mere end fornemmelser, når man indtil flere gange har haft Ib i telefonen med en lakonisk oplysning om, at nu har vi igen snart ikke flere penge. Det bliver just ikke bedre, når man derpå konstaterer, at det har lærerne heller ikke, hvis vi ikke får forhøjet eller fremskyndet statens tilskud eller - og mærk Dem det kære læser - hvi vi ikke snarest får dækket forældrenes skolepenge - og andre restancer. Det er faktisk pinligt og flovt, at Ib må forringe sin kostplan, fordi der endnu den 1o. i en

måned mangler 2ooo kr. eller mere i skolepenge - af et samlet månedligt beløb på ca. 4.4oo kr.

Det er egentlig kedeligt at måtte indrømme det, men vi aner ikke, hvilke pædagogiske midler vi skal bringe i anvendelse for at få forældrene til at rykke ud med pengene omkring den 1. i måneden (og helst lidt før). Vi har i årets løb mindet om disse skolepengerestancer ved flere lejligheder, men hidtil uden større virkning.

Man har sikkert allerede forstået, at det fundamentale økonomiske problem for vores skole i lang tid har været og endnu længe vil være likviditetsproblemet.
Dette skyldes tre ting:

1. De altfor sene indbetalinger af skolepenge o.s.v.
2. Den endelige afregning af statstilskud sker først 7-8 måneder efter regnskabsårets udløb.
3. De forskud, vi i løbet af året modtager på statstilskuddet, beregnes på grundlag af udgifterne i det foregående år, og den første andel af dette forskud får vi endda først 7-8 måneder efter (d.v.s. i nov-dec) regnskabsårets begyndelse.

Dette likviditetsproblem vil forfølge os, indtil skolens udbygning er nået så vidt, og elevantallet er blevet så stort, at indtægtsforøgelserne (skolepenge, lejeindtægter, a conto udbetalingerne på statstilskuddet m.m.) nogenlunde kan holde trit med udgiftstigningerne.

Hvornår sker det, spørger man så! Ja, lad mig her lige minde om drøftelserne på sidste års generalforsamling. De fleste af deltagerne vil sikkert huske vores store likviditetstavle - en grafisk fremstilling af udviklingen m.h.t. den likviditetsmæssige stilling måned for måned frem til efteråret 1965. Det fremgik klart heraf, at vi fra juni måned 1964 til nov-dec. 1965 jævnligt ville være i den situation, at vi stod med et - til tider meget stort - underskud i kassen (i juni 1964 således ca. 17.ooo kr. og i juni 1965 ca. 25.ooo kr.). Dette hang sammen med, at vores udgifter oversteg indtægterne med et beløb, der dengang var beregnet til 3.6oo kr. mdl., d.v.s. ca. 43.ooo kr. på et år, og så var der endda set bort fra

terminsydelserne, der er på ca. 15.000 kr. hvert halve år. Til gengæld var statstilskuddet, der kom til udbetaling i 1962/63, og som var anslået til henved 40.000 kr., heller ikke taget i betragtning, ligeså lid som nye forældreindskud på ca. 8000 kr., men som det vi ses, kunne disse beløb ikke dække kassemanglen. Jeg ska ikke trætte med flere tal, blot erindre om et par af de ekstraordinære foranstaltninger, som vi drøftede for at være overvundet.

Vi vedtog således fra 1. august 1963 at forhøje skolepengene for barn nr 1 med 10 kr. til 90 kr. mdl. Det va langt fra tilstrækkeligt (hvad der heller ikke blev lov men denne forhøjelse har dog indtil 1. april i år givet os ekstra godt 3.000 kr., som vi ikke kunne have undvær

Spørgsmålet om optaglese af et 1½-årigt forældrelån på ca. 200-250 kr. pr. forældrepar blev også nævnt, men ku som en eventualitet, da vi gerne ville holde andre muli heder åbne, bl. a. fordi vi måske kunne vente at få børn haveklassen anerkendt som tilskudsberettiget, hvilket ville betyde en merindtægt på godt 10.000 kr. årligt. Dette sker heldigvis også, og så er der jo nok nogen, d undrer sig over, hvorfor likviditetsjammeren åbenbart stadig er lige stor. Man må imidlertid huske på, dels a ordningen først gælder fra 1. august 1963, dels at de ulyksalige - eller lyksalige, om man vil - forskud førs kommer mange måneder efter, at udgifterne er afholdt.

Dertil kommer, at vi sidste år endnu var nybegyndere i skolebudgetlægning, der derfor ikke var helt så præcis, som vi kunne have ønsket. Desuden havde vi ikke taget d månedlige mangel på ca. 3.000 kr. på grund af forsinkels med skolepengene i betragtning ! (Der var den igen!) Begge dele bliver det forhåbentlig betydeligt bedre med til næste år.

Resultatet af alt dette var, at vi i vinter - uanset børnehaveklassetilskuddet - var dårligere stillet end forudset sidste år. Hvordan klarede vi så den situation? Ja, bortset fra, at Ib som sagt et par enkelte gange lagde penge ud for forældrene (!), så lykkedes det os at overbevise undervisningsministeriet om, at forskudsbe-

løbene var alt for lave i forhold til de afholdte udgifter, vi fik med nogen møje forhøjet beløbene (for de sidste 3 kvartaler) fra 12.000 kr. til 14.000 kr. pr. kvartal, hvilket faktisk var ca. 5.000 kr. mere, end vi oprindeligt havde regnet med. Da mindst 80 % af denne merindtægt imidlertid går til dækning af merudgifter, var situationen ikke afgørende forbedret. Ved hjælp af fornyet ministeriel velvilje har vi dernæst fået fremskyndet flere af kvartalstilskuddene, og vi kan herefter forudse, at stormen er redet af i terminsmåneden (juni). Juli er forhåbentlig også klaret, hvis alle forældrene vil betale skolepengene for juli inden slutningen af juni måned. Det er da et rimeligt krav, som alle må kunne indfri (før de rejser på ferie). På samme måde kan vi redde august, hvis alle skolepenge for denne måned og nye indskud er betalt senest den 31. juli. Jeg går ud fra, at det er en aftale, som alle med glæde vil indgå, når det er skolens liv det gælder!

Men så er kilderne også tømte, indtil udbetaling af de store statstilskud (formentlig henved 30.000 kr.) kommer i begyndelsen af december. September, oktober, november stiller os overfor en kassemangel på ialt mellem 13.000 og 16.000 kr., og spørgsmålet er så, hvor vi får dem fra. Vi har gjort os forskellige tanker herom, men vil gerne vente med at røbe dem, indtil vi i styrelsen har set regnskab for 1963/64 og budget for 1964/65. Så er der også lidt større spænding over generalforsamlingen.

Men nu er problemerne i hvert fald lagt frem, og så har man jo lidt tid til at spekulere over dem og til at forberede sine egne forslag, hvis man ikke kan akceptere styrelsens. Et er vi i hvert fald nok enige om: rettidig betaling af ---------- nå, hvorfor de mange overflødige gentagelser?

Skolen står endnu! Det er op til forældrene at afgøre, om den skal blive ved med det!

Vel mødt på generalforsamlingen!

Finansministeren.

Skolepsykologens arbejde.

I Helsingør er skolepsykologen leder af al specialunder visning: Undervisning af svagtbegavede, læse- og stave- retarderede, regnesvage, syge eller handicappede, f. ek tunghøre og svagtseende børn.

Forud for en eller anden form for hjælpeundervisning gå en undersøgelse af barnet og samtale med hjem og lærere Denne undersøgelse omfatter en eller flere intelligens- prøver, i nogle tilfælde karakterologiske undersøgelser samt prøver i dansk og regning.

Helsingør kommunale skolevæsen har specialklasser for svagtbegavede børn, læseklasser for ordblinde samt hold- undervisning for ordblinde og regnesvage børn. Skolen h sin egen tale- og tunghørepædagog, der tager sig af dis elever. Desuden gives der støtteundervisning til børn m forskellige handicap. Denne undervisning gives som rege i hjemmet, men der træffes aftale i hvert enkelt tilfæl Vi kan ligeledes foranstalte undervisning for børn, der længere tid er hospitalsindlagt. Syge-undervisningen fo sætter efter barnets hjemkomst, til det er på højde med klassens standpunkt. Det er en undervisning, der er lov- fæstet i den sidste skolelov, og en særdeles udmærket ordning, idet den redder mange børn fra at komme bageft i klassen.

Undersøgelser kan foretages på foranledning af: Hjemmet skolen, skoleinspektøren, skolelægen, hjemmets læge, bø værnsudvalget m. fl. Fælles for alle undersøgelser er, anmodningen om en undersøgelse går gennem klasselæreren til skoleinspektøren, derfra videre til skolelægen, da er meget vigtigt at vide, om barnet er fysisk rask, og endelig til skolepsykologen.

Indstillingsårsagerne er mange og forskellige, f. eks.: Svag begavelse, læse- og staveretardering, regneretarde- ring, skoleumodenhed og adfærdsvanskeligheder. Blandt adfærdsvanskelighederne kan nævnes: Skulkeri, rapseri, manglende tilpasning til lærere eller kammerater m. m.

I alle tilfælde er kontakt med hjemmet af allerstørste betydning, dels kan forældrene give oplysninger, som det ellers ikke er muligt at få, dels er det næsten i alle tilfælde nødvendigt med en positiv indstilling fra hjemmets side, uden denne er det i almindelighed ikke muligt at hjælpe barnet. Det skal her nævnes, at det ikke kun er skolevanskeheder, forældre kan henvende sig om. Vi har mange samtaler med forældre, der har vanskeligheder med barnet hjemme, uden at vi på skolen mærker noget, f. eks. søskendejalousi, søvnforstyrrelser, smårapseri, problemer i hjemmemiljøet som f. eks. skilsmisse, alkoholmisbrug, langvarig sygdom, især hos moderen.

Vi kan ikke altid løse problemerne, men vi kan i de fleste tilfælde hjælpe til at gøre dem mindre. Forældrene er altid velkomne til at komme, og vi står altid til deres rådighed.

Skolepsykologen formidler desuden kontakten med taleinstituttet, ordblindeinstituttet, åndssvageforsorgen, børneværnet, fritidshjemmet samt hjemmets læge, hvor dette er ønskeligt.

Det er vor opgave at hjælpe ethvert barn, der kommer ud for vanskeligheder, og jo tidligere forældrene henvender sig til os, des større mulighed har vi for at yde en virkelig hjælp.

Til slut skal jeg nævne, at i løbet af de 7 pligtige skoleår har mellem 25-30 % af samtlige børn været til psykolog.

Karen Klem.

Sol i Tværela nd

Ganske uforberedt dumpede vi ind til formiddagspremieren--og hvilken oplevelse havde ikke 2. og 4.klasse forberedt os med dramatiseringen a f den lille historie om solen der va r bleven træt af at skinne for alle de sure mennesker i tværeland indtil de igen havde lært a t danse,le og være gode mod hinanden--og det tog tid.

Temaet blev virtuost gennemspillet af børnene indtil klimaks,hvor a lle--tilskuerne indbefattet--kasted sig ud i en hymne til solen i cha-cha rytmer.

Aldrig tidligere har skolen efter vor mening været saa nær ved at realisere det vi ventede af den. At bø rnene ikke tilfredsstillende skulle faa lært at regne.læse og skrive har vi aldrig en stund betvivlet men det vi forventede derudover,hvordan ville skolen rea lisere det?----og saa kom det fa ktisk paa een gang: for det var jo nota bene ikke en almindelig skolekomedie vi overværede. Stykket var a f børnene selv imp roviseret over-saa vidt vi ved- en lille historie fra en a f deres egne læ sebøger.

Den legende og lette fremfø relse,i modsætning til skolekomediernes stramme form,viste os at de to klasser var i stand til at samarbejde om en opga ve, a t deres fanta si med held stimuleredes gennem dramatisering, vi hør te endvidere interessa nte beviser paa skolens frie musikundervisning og saa fortræffelige prøver paa deres manuelle færdigheder idet kulisser,dragter ja saaga rdet imponerende ba sinstrument var fremstillet paa skolen At børnene ha vde valgt netop at dramatise re denne historie ,der bl.a . skal illustre re,at vi a lle er lige værdifulde og med den universelle sandhed at livet er tusind gange lettere for os og vore omgivelser om vi har smilet med,tjener dem til ære.

Nok a ner vi a t skolens fortræffelige lærerkræf ter,som skjult inspirationskilde har trukket et stort læs -a l begyndelse er svær- men la d os ikke glemme at fremførelsen sikkert i det skjulte har inspireret de mindre kla sser og gjort det lettere,naar det bliver deres tur baade til større dramatiske opgaver og til mindre i direkte tilslutning til klassetimerne.

Kan skolen udvikle vore børns fantasi og manuelle færdigheder og give dem en fri og utvungen fremtræden, så har skolen løst en stor opgave og brug af dramatisering er en af vejene.

Karin og Aage Kjærsgaard.

Tværeland d. 6-5.

Et højt hurra for vore ihærdige børn som i lang tid har fyldt hele Børrevold og sine øvrige omgivelser med travle og halvdølgte prøver, kostyme - og kulissearbejder, og som på den store festaften fik fyrværkeriet til at futte af med fynd og klem!
Jeg synes I var gode!
Børnene har indfriet de forventninger man har kunnet stille til dem i dette stykke arbejde, såvidt jeg kan dømme. Men hvad med arbejdet, med opgaven, har den indfriet det børnene havde " brug for " ?
Vort udmærkede skoleprogram har en passus som lyder omtrent således : dramatisering anvendes i udstrakt grad i undervisningen.
Denne, hos de fleste børn, åbenbare evne og lyst til at agere, har vi ment det ville være rigtigt, frugtbart og nyttigt at udnytte i skolearbejdet, derfor ovenstående " programartikel ".
Men ligesom de øvrige P-fag er det et uhyre vanskeligt område at tage fat på. Til gengæld er jeg overbevist om at man vil kunne høste ti fold igen, der man har evnet at så noget.
Men hvad forstår vi så ved dramatisering?
Er det skolekomedierne som vi kender dem fra de andre skoler? Eller er det dramatisering som vi så på skolen hin festaften? Hvor børnene ikke har haft nogen skreven tekst at arbejde med, og hvor replikkerne er mere eller mindre improviseret, men hvor opgaven har været så omfattende, at lærernes indsats i alle deler af stykket er blevet

så stor og tidkrævende som den er og fødselen meget trang?
Et kort og unuanceret svar må for mig være nej. Den form for dramatisering som jeg tror har foresvævet os den gang, vi formulerede vort skoleprogram, har været af meget mindre format. Dramatiseringen har været tænkt som et art værktøj i de forskellige fag eller i den sociale forståelse måske. Man støder for eks. på en situation som kræver en grundigere gennemgang af den ene eller anden grund, som man så kan give i form af dramatisk gennemgang. Børnene får således en ramme, indenfor hvilken de skal fordybe sig i det givne stof.
Og bør det være en frivillig sag, som et andet P-fag, hvor man vælger, om man vil sy eller male? Eller skal det indgå som en del af stof-tilegnelsen som i de øvrige kundskabsfag?
Kunne man endelig ikke tænke sig at arbejde med både disse mindre skitser i undervisningen,hvor alle børn var med, og med større arbejder, som mere var tænkt til fremvisning, baseret på P-fags frivillighed?
Hvad siger lærerne til dette?
Hvad siger de lærere, som har erfaring på dette område på vore " moderskoler "?
Hvad mener forældrene?
Der kunne og burde skrives og snakkes en hel del om dette emne, og jeg håber, at vi kan få en ordentlig debat om det til efteråret - både i bladet og i forældrekredsens møderække.

Lise.

Stop for nye børnehaveklasser.

Fra avisreferat fremgår det at folkeskolens forsøgsudvalg nu har lukket for godkendelse af børnehaveklasser.
Skolevæsener, som ikke allerede har oprettet børnehaveklasser, kan ikke vente at få tilladelse, før et stort anlagt forsøg, ledet af Pædagogisk Forskningsinstitut, om cirka 4 - 5 år afsluttes.
I øjeblikket eksisterer ialt 114 børnehaveklasser med 2000 børn.
De københavnske lærere har ført en formelig kampagne mod de 10 børnehaveklasser i København med den begrundelse, at der kun var tale om en nødløsning på det almindelige børnehaveproblem.
Som det vil huskes, startedes børnehaveklassen på Borrevold af forældrekredsen uden tilskud --
-- tilskud kunne ikke opnås på dette tidspunkt.
Men forældrekredsen stod fast på sit standpunkt, at børnehaveklassen var så vigtig en faktor i vor ide om Helsigør Lille Skole, at vi ikke ville give afkald på den trods økonomisk affære.
Det senere opnåede tilskud - takket være vor ihærdige bestyrelse - vil naturligvis ikke blive os frataget - jævnfør indledningen.

Aage Kjærsgaard

Om fester.

Men ikke alle, der var med til forældreballet den 2 Maj ligesom jeg har lyst at sige vore værter, forældrerepresentanterne, tak for en velarrangeret og fornøjlig aften?

Dette være hermed gjort.

Andetsteds i bladet maner finansministeren til erkendelse af situationens alvor. Derfor kan det måske virke sært og malplaceret her at slå et slag for fest og fjas. Jeg gør det alligevel - fordi jeg tror, tingene på en eller anden måde hænger sammen og behøver hinanden!

Altså to ord om "fester":

Måske fordi de to aftner - forældreballet og " Tværeland " faldt så tæt på hinanden, ligger det ligefor at sammenligne. Man vender, drejer og vejer dem nogle gange. Jovist,"Tværeland", forældre- - børn - festen var rigtigst og vigtigst. Det føler man inden i sig. Man var noget for og sammen med sine unger. Vi har så travlt med at ha' travlt, så " bare " en forældrefest har mange af os måske ikke " ork " til.

Der findes mange former for " festligt skolesamvær." Vi har ikke prøvet så mange endnu, men jeg tror, at vi skal og at sådanne sammenkomster supplerer og underbygger hele forældre - skole - børn - samarbejdet på såre frugtbar måde.

Jo mere all round et indtryk vi får af hinanden, jo mere fri og åben må vore diskussioner kunne blive Hvis vi kender andre sider af hinanden end lige den, der står "forældrer" og "arbejde" (i øvrigt helst forældrearbejde) på, blir vi ligesom helere mennesker at se på - eller er det romantik?

I hvert fald kræver det træning at holde "komsammen", og man lærer det ikke ved et enkelt årligt forsøg, hvor vellykket det end falder ud. Men hvis vi øver os, må vi sikkert kunne blive ret så gode til det!

Gerda Eggli.

Græsset gror!

Nu skal boldbanens græs slås en gang om ugen. Vi har påbegyndt en tørn og aftalt, at den der sidst har slået plænen sørger for en afløser. Når man har slået plænen, skriver man sit navn og datoen for sin indsats på listen i indgangen ("isgangen").

Der står en gammel slåmaskine i brugbar stand i det røde skur.

Sidste mand på listen er altså ansvarlig for en afløser - det vil sige for næste slåning.

Har nogen en bedre løsning bedes De ringe til Ulla Christiansen tel. 212691.

På redaktionens opfordring har skolens gode ven og tidligere ejer J. P. Jacobsen skrevet en interessant artikel om Borrevolds bevægede historie.
Den vil blive bragt i et af de nærmeste numre.

SKOLEKALENDEREN.

Generalforsamling	d. 1 juni	kl. 20
Grundlovsdag	d. 5 juni	fridag
4 klasse-klassemøde	d.11 juni	kl. 20
Børnehaveklassemøde	d.15 juni	kl. 20
Sidste skoledag	d.19 juni	
Første skoledag efter sommerferien	d.17 aug.	kl.9

Med skoleårets udgang overgår forældrebladet til ny redaktion, der udpeges ved generalforsamlingen.

HELSINGØR LILLE SKOLE
de Mezasvej 13, Helsingør.
giro 122606
telefon 210203

Skolelederen træffes bedst pr. telefon eller personlig på skolen kl. 13-14

Forældrene bedes ringe til skolen mellem 7,50 og 8,10, hvis børnene ikke kommer i skole.
Det giver skolen større tryghed for, at børnene ikke bliver væk undervejs.

Red.: Gerda Eggli, Åge Kjærsgård, Maggi Stahl.